

τοῦ μὲν οὐδὲ ἡμῖν φαίνεται μαθῶσθες εἰρηνή
ὅμως αὔτοις ἔστι μὴ παραπλεῖν ἀμυνό-
ντον ἄντα, [τίς] τοῖς τῷ τόπῳ σπείραιν
ἀνγεσθεῖς ποιούμενον. Περὶ τῶν Κύ-
μη̄ τῶν τοῖς Γαλάταις λίμνην δέξιν ἡ περιστε-
ρησινούμην αὔριον Θ. αὕτη μὲν, ὡς ξουκεν, εἰς
ἴχνους της θεαματισσόν πολεμεῖθεν γῆ λέ-
γοντος τοῖς αὐτοῖς λόφοις κύκλῳ, τὸ οὐρανὸν
ἐλασσον τοις επιδίσιον, καὶ αὐτοῖς ἐπὶ τοῦ
χίλια περικλεῖται, τοῦτο δέ τοις ἔχοντας αὐτοῖς
τοῦτον τοις επιδίσιον. εἰπέντος δὲ θεαματισσον φαίνεται.
κύκλῳ περικλεῖται γῆ αὐτῆς ποιον δένδρον, καὶ
ποιον εἰς αὐτῇ καταπλεκτούμενον, οὐδέν δένται
ἴδειν, ὅπερ της θεαματισσον φύλακον ἐστὶ, ἀλλὰ
οὗτος καθαρεύονταν δέεται τὸ οὐρανόν, ὡς τὸν
θεωρήσιον θεαματισσόν. τοῖς δὲ θεαματισσον
χρηστοῖς ποιεῖται αὐτῆς οὐ πολὺ, θερμὸν δέ
ποτα πολλάχις εἰπεῖται, καὶ ὁ τόπος αὐ-
τος καλεῖται Πιεριφλεγέδων. ὅπερ δὲ οὐδέν
διπτατηρίον ἔργον εἰς αὐτὴν τελέσθω. οἱ γὰρ
παρεχθύοντος λέγοντος κύκλων πλάνος την
εἰς αὐτὴν γένεθλα. Φασὶ ταῦς Σειρινού-
σις νύσσας καὶ θεαματισσον εἰντὶ Γαλάταις τοῖς
τοῦ πορθμὸν εἰστὶ αὐτῆς τῆς εἰκόνες, διὸ κατέ-
τη ποθεῖται τὸ πεπτωτός τόπον, καὶ διακι-
νέντος τοῖς κόλποις, τὸν τε πεπτωτα
τῶν Κύμη̄, καὶ τὸ διελιπόστα τῶν καλου-
μένων Ποστόντεν· εἰς φέρει νεάς αὖ τῇδε εἰ-
σρυται, καὶ πρώτην περὶ Καρπολίων ἐστὶ^E
τῆς πορεϊκαν διστάσιος οὐπελάσιος· ἐν καὶ τὸ
διόματα μυηρούσιοντες, καλωσότες τῶν μηδ,
παρθεῖστεν, τῶν δέ, Δευκοσίαν, τῶν δέ
πετίου Λίγασαν. Λέγεται δὲ μεταξὺ τῆς
Μεγαλεύκης ταῦς [τίς] Ιστελινής οὔρος τοῦ οὐρα-
νοῦ τοῦ καλουμένου Δέλφιον, ἔχον λόφον οὐκί-
λον. ὅπερ τῶν τοῦ λόφου διατείχισαν
οἱ Μέντερες οἱ τῆς Αἰδρίου οἰκοῦντες, οὐ πο-
δεοργοῦσι ταῦς εἰς τὸν ποτνῶν εἰσπλέοντας
πλοῖα· δέ τινας καὶ τόπουν εἰς τοῖς αὐτοῖς μέσον
διατίματιν, εἰς ὃν ἀρρέσθε κοινῆς γνωμόνες,
πωλεῖσθαι περὶ μηδὲ τοῦ τοπίου ἐμπο-
ρεῖν αἰσθανόντων τοῦ Λέσβια καὶ Χία καὶ Θάσια· παρὰ δὲ τῇδε τῆς Αἰδρίου, τὸν Κρικεταικοῖς
ἀμφορεῖς. Φασὶ δὲ καὶ τὸν Γρεοντα τὸν Βερκιωτανούμενον οὐρανόν, οὐδὲ εἰδεῖται, καὶ τῇ
μηδὲ τοῦ πόντου ρέει, τῷ δὲ εἰς τὸν Αἰδρίου οὐρανόν, οὐ μόνον εἰς τοῖς ταῖς ιαγουρίτες εἰσερχεται,
διηγέρει, μηδὲ καὶ ὅπερ τὸν πατεστῶν μέλλον, οὐδὲ ταῦτα εἰπεῖται τῇδε τοῦ τοπίου εἰσπλέοντα
καὶ ταῦς Κυανέας, τὸν δὲ εἰς τὸν ποτνῶν εἰσπλόσιον καὶ τὸν Γρεον ποτνίας διεσταθεῖς φαστενήσθε πάροις
τοῦ περιπέρειαν διέλθει, καὶ τοῦ τοπίου ποτνῶν βρομοῦσαν Ιστελινής οἰκουμένης, μετανύσσει, εἰς τὸν
μηδὲ τοῦ τοπίου Αἰδρίου ποτνῶν πωλεῖσθαι οὐρανόν Αἰδρίου.

A Quia et si ad fabulam proprius, quam veri
fidem accedere videantur, non potui tam
men de locis his scribens, tacitus præter-
ire. Circa Cumam Italiam lacum esse fer-
unt, quem Aornon vocant, forma circu-
lari, profunditatemque immensa, tumultis
vndeque septum, trium ad minus stadi-
orum altitudine. Cūmque cetera nihil
habeat magnopere admiratione dignum,
mirandum ramen hoc fortasse, quod cir-
cumpositis vndeque & superincum-
bentibus densissimis arboribus non cer-
nas ullum in lacu natans folium, qua pu-
ritate sui admirationem merito ciet.

B Circa Epitum autem isthinc non ita pro-
cul distantem calidas aquas passim scatu-
rire ferunt, vnde locus Pyriphlegethon
appellatur. Ceterum autem nullam isthac
transuolare vanè afferitur, cūm eygnos eo
loci haud paucos agere compertum sit.

C Circa Italianam Syrenes insula sunt, in
summo freti vertice eius, nempe quod si-
tum est ad portectum in mare locum in-
ter alluentes sinus, qui & Cumam cingit,
& Posidoniā diuidit. Vbi ab accolis flu-
diōs muneribus, sacrificiisque coluntur,
& sacra quoque ipsatum ædes monstrar-
tur. Porro nomina recententes Partheno-
pen vnam, alteram Leucosiam, tertiam Li-
giam vocant. Iuxta Mentorīcē & I-
strā mons fertur esse, quem Delphium

D vocant, fastigio altissimo, quod conseen-
dentes qui ad Adriam habitant, pontum,
ac media interualla, quaque in illis ge-
runtur, contueri possunt, quod mercatum
confluentes passim mercatores, Pontici
Thalia, Chia, ac Lesbia vina, Adriatici ve-
tò Corcyrenses amphoras coemunt. Fe-
runt & Istrum ex Hercynia sylua pro-
fluenter diuidi, partimque in Pontum,
partim vejro in Adriam decurrente: cuius
rei argumentum non hoc tempore pri-
mum, sed à priscis usque seculis extat. A-
ras enim eo loci ab Iasoni positas ostendunt.
Ferunt & insuper hoc indicio esse,
quod ea loca innauigabilia sint, quando
Iasoni iuxta Cyaneas ingressum, exitum
vero è poto fuisse per Istrū cōpertum est.

E